

ΠΕΡΙΛΗΨΕΙΣ ΤΩΝ ΕΝ ΤΩ ΠΑΡΟΝΤΙ ΤΟΜΩ ΔΗΜΟΣΙΕΥΟΜΕΝΩΝ ΜΕΛΕΤΗΜΑΤΩΝ

Μάρκου Α. Σιώτου, 'Όμοι. Καθηγητοῦ Παν/μίου Ἀθηνῶν, *Τὸ ἀπόρητον τῆς ἡμέρας καὶ τῆς ὥρας τῆς Δευτέρας Παρουσίας* (σελ. 7-35).

Καινοδιαθηκική (θεολογική καὶ φιλολογική) μελέτη περὶ τῆς παραδόσεως καὶ τῆς ἐρμηνείας τοῦ λογίου Ματθ. 24,36, Μάρκ. 13,32: «περὶ δὲ τῆς ἡμέρας ἐκείνης ἢ τῆς ὥρας οὐδεὶς οἶδεν, οὐδὲ οἱ ἄγγελοι ἐν οὐρανῷ οὐδὲ ὁ Υἱὸς, εἰμὴ ὁ Πατήρ», ἦτοι περὶ τοῦ ἀπορρήτου τῆς ἡμέρας καὶ τῆς ὥρας τῆς Δευτέρας Παρουσίας.

Ἀθανασίου Π. Χαστούπη, Καθηγητοῦ τοῦ Παν/μίου Ἀθηνῶν, *Τὸ βιβλίον τοῦ Ἰεζεκιήλ* (σελ. 36-62).

Φιλολογική καὶ θεολογική μελέτη, ἀναφερομένη εἰς τὸ παλαιοδιαθηκικὸν βιβλίον τοῦ προφήτου Ἰεζεκιήλ καὶ ἐξετάζουσα τὰ περὶ τὸν συγγραφέα, τὸ περιεχόμενον, τὴν γένεσιν, τὴν θρησκευτικὴν σπουδαιότητα, τὴν θέσιν του ἐν τῇ χριστιανικῇ ἐκκλησίᾳ καὶ τὴν παράδοσιν τοῦ 'κειμένου αὐτοῦ.

Εὐαγγέλου Δ. Θεοδώρου, Καθηγητοῦ τοῦ Παν/μίου Ἀθηνῶν, *Σχεδίασμα θεωρίας τῆς Ὁρθοδόξου Ἠθικῆς Ἀγωγῆς* (σελ. 63-74).

Φιλοσοφική καὶ θεολογική μελέτη, ἐν τῇ ὁποίᾳ χαράσσονται αἱ γραμμαὶ τῆς διὰ τῆς Ὁρθοδόξου Ἀγωγῆς ἐπιδιωκομένης διαπλάσεως ἠθικῶν προσωπικοτήτων, τῶν ὁποίων τὰ κύρια χαρακτηριστικὰ ἀποτελοῦν α) ἡ κατανόησις τῆς οὐσίας τῶν ἠθικῶν ἀξιών, β) ἡ ἐν ὀρθοδόξῳ πνεύματι θρησκευτικῇ θεμελιώσεως αὐτῶν, γ) ἡ ὑπόδειξις τῶν ἀτελειῶν τῆς ἄνευ Θεοῦ ἠθικῆς καὶ δ) ἡ ἐπισημάνσις τῶν πρακτικῶν κατευθύνσεων πρὸς καλλιέργειαν ὀρθοδόξου χριστιανικοῦ ἥθους.

Παναγ. Ν. Σιμωνῆ, Καθηγητοῦ Παν/μίου, *Ὁ παλαιοδιαθηκολόγος Καθηγητῆς Παναγιώτης Ἰ. Μπρατσιώτης καὶ τὸ ἔργον του* (σελ. 75-135).

Βιογραφική, κριτικὴ καὶ βιβλιογραφικὴ μελέτη περὶ τοῦ προσώπου καὶ τοῦ ἔργου τοῦ ἀειμνήστου Καθηγητοῦ, ἐπὶ τῇ πενταετίᾳ ἀπὸ τοῦ θανάτου αὐτοῦ (1982-1987).

Βασ. Θ. Σταυρίδου, Καθηγητοῦ τῆς Θεολ. Σχολῆς Χάλκης, *Αἱ θεολογικαὶ ἐκδόσεις εἰς τὸ Μεξικόν* (σελ. 136-143).

Χρονικὸν καὶ περιγραφή τῶν ἐν τῷ Μεξικῷ γενομένων α) Συσκέψεως ἐπὶ τῆς θεολογίας ὑπὸ τοῦ Λαοῦ καὶ β) Ἐτησίως Συνελεύσεως τῆς Μονίμου ἐπιτροπῆς ἐπὶ τῆς Θεολογικῆς Ἐκπαιδεύσεως τοῦ Παγκ. Συμβουλίου Ἐκκλησιῶν (14-25 Ἀπριλίου 1985) καὶ τὰ ἐπ' αὐτῶν συμπεράσματα καὶ κρίσεις ὑπὸ τοῦ σ.

Κων/νου Κ. Παπουλίδη, δ. Θ., *Τὸ χρ 126 τῆς συλλογῆς τοῦ Ρωσικοῦ Ἀρχαιολογικοῦ Ἰνστιτούτου Κων/λεως* (σελ. 144-151).

Πρότεινονται διορθώσεις καὶ συμπληρώσεις εἰς τὴν παλαιογραφικὴν περιγραφὴν τοῦ ἐν λόγῳ χρ (ὑπὸ τῆς I. N. Lebedeva, 1970), κατόπιν ἐπιτοπίου ἐρεύνης καὶ μελέτης τοῦ χρ ὑπὸ τοῦ σ. ἐν τῇ Βιβλιοθήκῃ τῆς Ἀκαδημίας Ἐπιστημῶν τῆς ΕΣΣΔ (Leningrad).

Ἀφροδ. Α. Ἀβαγιανοῦ, *Ὁ Ξενοφῶν πηγὴ πληροφοριῶν γιὰ τὶς θρησκευτικὰς ἀντιλήψεις τῆς ἐποχῆς του* (σελ. 152-163).

Θρησκευολογικὴ μελέτη, ὅπου ἡ σ., μετὰ τινὰ Εἰσαγωγικά, ἐκθέτει α) τὰς θρησκευτικὰς ἀντιλήψεις τοῦ Ξενοφῶντος καὶ β) γενικὰς τινὰς περὶ θεῶν ἀρχαιοελληνικὰς ἀντιλήψεις.

Χρυσοστόμου - Γερασίου Ζαφείρη, Μητροπολίτου Περιστερίου, *Αἱ ἀμβλώσεις καὶ ἡ Ὁρθόδοξος Ἐκκλησία: Θέσεις καὶ ἀντίθεσις* (σελ. 185-232, 385-424, συνεχίζεται).

Ἀνθρωπολογικὴ, ἀπολογητικὴ καὶ θεολογικὴ μελέτη, ἐξετάζουσα λεπτομερῶς τὸ ἐπίκαιρον πρόβλημα τῶν ἀμβλώσεων ὡς καὶ τὸ περὶ αὐτῶν Νομοσχέδιον, τόσον ἀπὸ τὴν σκοπιὰν τῶν Ιατρικῶν, βιολογικῶν, φιλοσοφικῶν, ἠθικῶν, κοινωνικῶν, νομικῶν, προσωπικῶν, πνευματικῶν καὶ θρησκευτικῶν παραγόντων, ὅσον καὶ ἀπὸ τὴν σκοπιὰν τῶν ἀναποφύκτων ἐπιπτώσεων (ἠθικῶν, ἐκκλησιαστικῶν, βιολογικῶν, δημογραφικῶν, ἐθνικῶν κ.λπ.).

Ἀθανασίου Π. Χαστούπη, Καθηγητοῦ τοῦ Παν/μίου Ἀθηνῶν, *Τὸ βιβλίον τοῦ Μιχαίου* (σελ. 233-248).

Φιλολογικὴ καὶ θεολογικὴ μελέτη περὶ τοῦ παλαιοδιαθητικοῦ βιβλίου τοῦ Μιχαίου, ἐξετάζουσα τὰ περὶ τὸν προφήτην, τὸ περιεχόμενον καὶ τὴν γένεσιν τοῦ βιβλίου, τὴν θρησκευτικὴν σπουδαιότητα, τὴν θέσιν του ἐν τῇ χριστ. ἐκκλησίᾳ καὶ τὴν κατάστασιν τοῦ κειμένου τοῦ ἐν λόγῳ βιβλίου.

Εὐαγγέλου Δ. Θεοδώρου, Καθηγητοῦ τοῦ Παν/μίου Ἀθηνῶν, *Ἡ φιλοσοφία τῆς θρησκείας τοῦ Rudolf Otto* (σελ. 248-259).

Σύντομος παρουσίασις τοῦ προσώπου τοῦ μεγάλου γερμανοῦ θρησκευτολόγου Rudolf Otto (ἐπὶ τῇ συμπληρώσει 50 ἐτῶν ἀπὸ τοῦ θανάτου του), μετὰ κριτικῆς ἐπισκοπῆσεως τοῦ φιλοσοφικοῦ καὶ θεολογικοῦ ἔργου του καὶ τῆς συμβολῆς του εἰς τὴν ἀνάπτυξιν τοῦ νεωτέρου θρησκευτοφιλοσοφικοῦ στοχασμοῦ.

Πρωτοπρεσβυτέρου Γεωργίου Κ. Παπαδημητρίου, *Σχέσεις Φιλοσοφίας καὶ Χριστιανισμοῦ παρὰ τῷ Ἰουστίνῳ* (σελ. 260-274).

Μετὰ τινὰ Εἰσαγωγικά περὶ πίστεως καὶ ἑλληνικῆς φιλοσοφίας, ὁ σ. ἐξετάζει τὰς θεολογικὰς καὶ φιλοσοφικὰς ἀπόψεις τοῦ φιλοσόφου καὶ μάρτυρος Ἰουστίνου, ἰδίᾳ περὶ τὴν φιλοσοφίαν ὡς προπαιδείαν εἰς τὸν Χριστιανισμόν, περὶ σπερματικῆς ἀπολογίας, περὶ τῆς ὠφελείας ἐκ τῆς ἑλλην. Φιλοσοφίας, περὶ θεολογίας καὶ κοσμολογίας καὶ περὶ ἀνθρωπολογίας.

Δημοσθένους Σαβράμη, *Ὁ ἱερεὺς ὡς ἐθνικὸν σύμβολον τῶν Ἑλλήνων* (σελ. 275-293).

Εἰς τὴν μελέτην ταύτην ὁ σ. παρουσιάζει τὴν πολύτιμον συμβολὴν τοῦ ἱεροῦ κλήρου εἰς τὴν ἱστορίαν τῆς ἐθνεγερσίας τῶν Ἑλλήνων κατὰ τὸν Τουρικὸν ζυγόν. Εἰδικώτερον δεικνύει τὴν ἐνθερμον συμμετοχὴν καὶ τὴν ὑποδειγματικὴν αὐτοθυσίαν ἀρχιερέων καὶ ἱερέων εἰς τὸν ἀπελευθερωτικὸν αὐτὸν Ἀγῶνα τοῦ Ἑθνους.

Πρωτοπρεσβ. Γεωργίου Δ. Μεταλληνοῦ, *Ἐπικ. Καθηγ. τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν, Κοσμάς Φλαμιᾶτος (1786-1852)*. "Ένας μάρτυρας τῆς Ὁρθοδ. Παραδόσεως στὸ ἑλληνικὸ κράτος (σελ. 294-321).

Ἱστορικὴ μελέτη, ἐν τῇ ὁποία ὁ σ. ἐξετάζει τὴν μαρτυρικὴν προσωπικότητα, τὸ πατερικὸν φρόνημα καὶ τὰς ἐκκλησιαστικὰς-κοινωνικοπολιτικὰς ἰδέας τοῦ Κοσμᾶ Φλαμιᾶτου.

Σπυρίδ. Δ. Κοντογιάννη, *Β' Τοπικὸν Συμπόσιον ("Η Καβάλα καὶ ἡ περιότης της")*, (σελ. 322-336).

Λεπτομερὲς παρουσιάσεις τῶν ἐργασιῶν καὶ θεμάτων τοῦ Β' Συνεδρίου-Συμποσίου, πραγματοποιηθέντος ὑπὸ τοῦ «Κέντρου Ἱστορικῶν Μελετῶν Καβάλας» ἐν Καβάλα ἀπὸ 26-29 Σεπτεμβρίου 1986.

Γρηγ. Θ. Σταθῆ, *Ἀναπληρ. Καθηγητοῦ τοῦ Παν/μίου Ἀθηνῶν, Ἡ ἐξήγηση τῆς Ψαλτικῆς τέχνης* (σελ. 337-371).

Μουσικολογικὴ μελέτη, ἐνθα ἐξετάζονται (εἰς δύο Μέρη καὶ πολλοὺς πίνακας ἐκ χειρογράφων μουσικῶν κωδίκων) τὰ κυριώτερα Συστατικὰ ὡς καὶ ἡ Ἐξήγησις τῆς Ψαλτικῆς Τέχνης, ὡς ταῦτα ἐξέθεσεν ὁ σ. εἰς τὸ ἐν Οὐάσιγκτον πραγματοποιηθὲν ΙΖ' Διεθνὲς Συνέδριον Βυζαντινῶν Σπουδῶν, βάσει τῶν νεωτέρων ἐρευνῶν του εἰς τοὺς μουσικοὺς κώδικας.

Μάρκου Α. Σιώτου, *Ὅμοτ. Καθηγητοῦ Παν/μίου Ἀθηνῶν, Ὁ μνήστωρ Ἰωσήφ, ὁ κατὰ νόμον πατήρ τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ* (σελ. 425-438, 712-747).

Ἱστορικὴ καὶ φιλολογικὴ μελέτη, ἐξετάζουσα τὴν θέσιν τοῦ Ἰωσήφ, ἡτοῦ τοῦ θεοῦ καὶ κατὰ νόμον πατὴρ τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ, ἐπὶ τῇ βάσει τῶν στοιχείων τῆς Ἀγ. Γραφῆς, τῶν Ἀποκρύφων καὶ τῆς Πατερικῆς Γραμματείας.

Ἀθανασίου Π. Χαστούπη, *Καθηγητοῦ τοῦ Παν/μίου Ἀθηνῶν, Τὸ βιβλίον τοῦ Δανιήλ* (σελ. 439-457).

Φιλολογικὴ καὶ θεολογικὴ μελέτη, ἐξετάζουσα τὸ παλαιοδιαθηκικὸν βιβλίον τοῦ Δανιήλ, καὶ δὴ τὰ περὶ τῶν προφητῶν, τὸ περιεχόμενον καὶ τὴν γένεσιν τοῦ βιβλίου, τὴν θρησκευτικὴν σπουδαιότητα καὶ τὴν θέσιν του ἐν τῇ χριστ. ἐκκλησίᾳ, ὡς καὶ τὴν κατάστασιν τοῦ κειμένου τοῦ ἐν λόγῳ βιβλίου.

Κων/νου Δ. Καλοκύρη, *Ὅμοτ. Καθηγητοῦ Παν/μίου Θεσ/νίκης, Τὸ ἔργον τοῦ μουσουργοῦ Ἰ. Θ. Σακελλαρίδη καὶ ἡ παράδοσις τῆς Βυζ. Μουσικῆς* (σελ. 458-500 καὶ 787-850).

Μουσικολογικὴ μελέτη τοῦ βυζαντινολόγου καὶ ἀρχαιολόγου Καθηγ. Κ. Καλοκύρη,

περὶ τῆς προσωπικότητος καὶ τοῦ ἔργου τοῦ μουσουργοῦ καὶ πρωτοφάλτου Ἰ. Θ. Σακελλαρίδου, (τοῦ ὁποῦ ὁ σ. ὑπῆρξε μαθητὴς εἰς τὴν βυζ. μουσικὴν), ἐπὶ τῇ συμπληρώσει πεντηκονταετίας ἀπὸ τοῦ θανάτου τοῦ ἀειμνήστου καλλιτέχνου-ιεροφάλτου († 15 Δεκεμβρίου 1938).

Μιχ. Κ. Μακράκη, ἀμ. Ἐπικ. Καθηγητοῦ τοῦ Παν/μίου Ἀθηνῶν, *Ψυχολογικοὶ παράγοντες τοῦ θρησκευτικοῦ φαινομένου* (σελ. 501-550).

Θρησκείο-ψυχολογικὴ μελέτη, ἐν τῇ ὁποίᾳ ὁ σ., ἐπὶ τῇ βάσει τῶν πορισμάτων τῆς ἐθνολογίας, τῆς θρησκειολογίας, τῆς ἱστορίας τοῦ πολιτισμοῦ καὶ ἄλλων συγγενῶν ἐπιστημῶν, ἀναζητεῖ τὴν πρώτην ἀρχὴν καὶ μορφήν τῆς θρησκείας.

Διακόνου Ἰωάννου Χρυσουγῆ, *Ἡ μοναχικὴ ὑπακοὴ καὶ ὁ πνευματικὸς πατήρ* (σελ. 551-571).

Πατρολογικὴ καὶ ἀγιολογικὴ μελέτη, ἐν τῇ ὁποίᾳ ὁ σ., ἐπὶ τῇ βάσει κυρίως τῆς Κλίμακος τοῦ Ἰωάννου, ἀλλὰ καὶ ἄλλων πατερικῶν-νηπτικῶν κειμένων, ἐρευνᾷ τὰ θέματα τῆς ὑπακοῆς καὶ τῆς πνευματικῆς πατρότητος εἰς τὴν παράδοσιν τοῦ Ὁρθοδόξου Μοναχισμοῦ.

Ἐμμαν. Π. Περσελῆ, *Σταθμοὶ στὴν ἐξέλιξιν τῆς σχολικῆς θρησκευτικῆς ἀγωγῆς καὶ Θεολογικὴ Σχολὴ τοῦ Παν/μίου Ἀθηνῶν* (σελ. 572-582).

Ἱστορικῆ-παιδαγωγικὴ μελέτη, δι' ἧς ἐπισημαίνονται οἱ κυριώτεροι σταθμοὶ εἰς τὴν σχολικὴν θρησκευτικὴν ἀγωγήν μετὰ τὴν ἀπελευθέρωσιν τοῦ ἑλληνικοῦ κράτους καὶ υπογραμμίζεται ἡ προσφορὰ τῶν Καθηγητῶν Μισ. Ἀποστολίδη καὶ Ἀν. Διομ. Κυριακοῦ.

Σπυρίδωνος Γαλάνη, δ. Θ., *Θεόφιλος Καΐρης, ἡ «θεοσέβεια» εἰς τὴν Ἑλλάδα τοῦ 19 αἰ.* (σελ. 583-608 καὶ 901-929).

Ἱστορικὴ μελέτη, ἐξετάζουσα τὴν ἱστορικὴν πορείαν τῆς ἀμφιλεγομένης προσωπικότητος τοῦ Ἰδρυτοῦ τοῦ θρησκευτικοῦ-ἐκκλησιαστικοῦ-ἐκπαιδευτικοῦ συστήματος τῆς «θεοσεβείας» Θεοφίλου Καΐρη, καὶ τὸ θρησκευτικόν, φιλοσοφικόν καὶ παιδαγωγικόν ἔργον του, ὡς καὶ τὴν ἐπίδρασιν του εἰς τὴν ἑλληνικὴν σκέψιν τοῦ 19 αἰ.

Γεωργίου Ν. Λαιμοπούλου, *Ἡ Γ' Πανορθόδοξος προσυνοδικὴ διάσκεψις* (σελ. 609-631).

Συνοπτικὴ ἔκθεσις τῶν ἐργασιῶν τῆς Γ' Πανορθόδοξου προσυνοδικῆς διασκέψεως συγκληθείσης ὑπὸ τοῦ Οἴκουμ. Πατριάρχου Δημητρίου, κατόπιν συμφωνίας τῶν Προκαθημένων ὄλων τῶν Ὁρθοδόξων Ἐκκλησιῶν, ἐν τῷ ἐν Σαμπεζῦ τῆς Ἑλβετίας Πατριαρχικῷ Κέντρῳ, ἀπὸ 28 Ὀκτωβρίου ἕως 6 Νοεμβρίου 1986.

Ἰωάννου Ν. Καρμίρη, Ὀμοτ. Καθηγητοῦ Παν/μίου Ἀθηνῶν καὶ Ἀκαδημαϊκοῦ, *Ὁ Ὁρθόδοξο-προτεσταντικὸς Διάλογος* (σελ. 657-690, συνεχίζεται).

Ἱστοριοδογματικὴ μελέτη, ἐν τῇ ὁποίᾳ ὁ σ., μετὰ τινὰ εἰσαγωγικὰ περὶ τῶν θεολογικῶν καὶ ἐκκλησιαστικῶν διαλόγων γενικῶς, ἐξετάζει τὴν ἀνέλιξιν τοῦ Ὁρθόδοξο-προ-

τεσταντικού διαλόγου καὶ τὰς κυριωτέρας διαδοχικὰς φάσεις του ἀπ' ἀρχῆς μέχρι σήμερον. Εἰς τὴν πρώτην συνέχειαν παρακολουθοῦμεν τὰς πρώτας ἀρχὰς αὐτοῦ τοῦ διαλόγου, αἱ ὁποῖαι ἀνάγονται εἰς τὴν μεγάλην θρησκευτικὴν Μεταρρύθμισιν καὶ τοὺς πρωταγωνιστὰς αὐτῆς Λούθηρον καὶ Μελάγγθωνα.

Ἄθανασιου Π. Χαστοῦπη, Καθηγητοῦ τοῦ Παν/μίου Ἀθηνῶν, *Τὸ βιβλίον τῆς Ἐξέδου* (σελ. 748-779).

Φιλολογικὴ καὶ θεολογικὴ μελέτη, ἀφορῶσα εἰς τὴν Παλ. Διαθήκην καὶ ἐξετάζουσα λεπτομερῶς τὰ περὶ τὴν ὀνομασίαν, τὸ περιεχόμενον, τὴν γένεσιν, τὴν ἱστορικὴν ἀξιοπιστίαν, τὴν θρησκευτικὴν σπουδαιότητα, τὴν θέσιν ἐν τῇ χριστ. ἐκκλησίᾳ καὶ τὴν κατάστασιν τοῦ κειμένου τοῦ βιβλίου τῆς Ἐξέδου.

Εὐαγγέλου Δ. Θεοδώρου, Καθηγητοῦ τοῦ Παν/μίου Ἀθηνῶν, *Ἡ χριστιανικὴ διακονία ὡς πορεία ἐπὶ τῆς ὁδοῦ πρὸς τὴν ἐνότητα τῶν Ἐκκλησιῶν* (σελ. 780-786).

Ὁ σ. ἐξετάζει, ἀπὸ φαινομενολογικῆς ἀπόψεως καὶ ἐντὸς τοῦ πλαισίου τῆς διομολογιακῆς διακονικῆς συνεργασίας καὶ τῆς διεκκλησιαστικῆς βοήθειας, τὰ σπουδαιότερα μέχρι σήμερον βήματα, τὰ ὁποῖα ὀδηγοῦν ἐκ τῆς Χριστ. Διακονίας πρὸς τὴν ἀποκατάστασιν τῆς Ἐνότητος καὶ Κοινωνίας τῶν Ἐκκλησιῶν.

Μιχ. Κ. Μακράκη, ἄμ. Ἐπικ. Καθηγητοῦ τοῦ Παν/μίου Ἀθηνῶν, *Εἰσαγωγή εἰς τὴν Φιλοσοφίαν τῆς Θρησκείας* (σελ. 851-890, συνεχίζεται).

Φιλοσοφικὴ μελέτη, ἐν τῇ ὁποίᾳ ὁ σ. ἐπιχειρεῖ μίαν ἀνασκόπησιν τῆς ὅλης πραγματικότητος τοῦ κλάδου τῆς φιλοσοφίας τῆς Θρησκείας, ὡς καὶ τῶν πλέον βασικῶν θεμάτων, τὰ ὁποῖα τὴν ἀπασχολοῦν, ἀπὸ τῆς ἐμφανίσεώς της μέχρι σήμερον.

Αἰδεσιμολ. π. Στεφάνου Ἀβραμίδου, *Συνοπτικὴ παρουσίασις τῆς περὶ Προπατορικοῦ Ἀμαρτήματος διδασκαλίας τοῦ Ἱεροῦ Ἀγίουστίνου: μίαν Ὁρθόδοξον Κριτικὴν* (σελ. 891-900).

Μίαν Ὁρθόδοξον Κριτικὴν τῆς περὶ τοῦ Προπατορικοῦ Ἀμαρτήματος διδασκαλίας τοῦ Ἱεροῦ Ἀγίουστίνου, εἰς τὴν ὁποίαν ἐξετάζονται αἱ Νεοπλατωνικαὶ φιλοσοφικαὶ προποθέσεις αὐτῆς καὶ συγκρίνονται μετὰ τὴν Ὁρθόδοξον Πατερικὴν διδασκαλίαν. Ἐκτίθενται καὶ ἀξιολογοῦνται ἡ περὶ τοῦ προπατορικοῦ ἀμαρτήματος διδασκαλία τοῦ Ἱεροῦ Ἀγίουστίνου καὶ αἱ συνέπειαι αὐτῆς διὰ τὴν διδασκαλίαν περὶ Θεοῦ, δημιουργίας, ἀνθρώπου, πτώσεως καὶ σωτηρίας.